

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/105/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614010116
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3614010116.8

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Mariána Dunčka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. augusta 2020 prejednal odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske a obžalovaného

X. D. ,

nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom M., Y. S. XX, t.č. vo väzbe v inej trestnej veci v Ústave na výkon trestu Leopoldov, na verejnom zasadnutí neprítomného,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 1T/16/2014 zo dňa 10.04.2018 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania prokurátora a obžalovaného zamietajú, pretože nie sú dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/16/2014 zo dňa 10.04.2018 boli obžalovaní A. B., X. D. a Z. D. uznaní vinnými obžalovaný A. B. v bode 1) až 2) rozsudku z pokračovacieho prečinu krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.; v bode 1) rozsudku z prečinu poškodzovania cudzej veci formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 245 ods. 1 Tr. zák.; obžalovaný X. D. v bode 1) a 2) rozsudku z pokračovacieho prečinu krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., z pokračovacieho prečinu porušovania domovej slobody formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 194 ods. 1 Tr. zák.; v bode 1) rozsudku z prečinu poškodzovania cudzej veci formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 245 ods. 1 Tr. zák.; obžalovaný Z. D. v bode 1) rozsudku z prečinu krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., a z prečinu porušovania domovej slobody formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 194 ods. 1 Tr. zák. a z prečinu poškodzovania cudzej veci formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 245 ods. 1 Tr. zák., pretože 1) dňa 29.07.2011 v čase asi o 14,05 h v T. po predchádzajúcej vzájomnej dohode na motorovom vozidle Fiat Ducato XXXL/XEMNC, bielej farby, vlastníka X. D., švagra obžalovaného X. D. prišli k domu Z. stanicou XXX/XX, pričom vozidlo šoféroval obžalovaný A. B., ktorý zostal pri vozidle a dával pozor a obžalovaní X. D. a Z. D. presne nezisteným spôsobom vylomili dvere na dome č. 628/28, vošli dnu, kde následne odcudzili 1 ks pánskych náramkových hodínok zn. CASIO v hodnote 100,- €, 1 ks športových digitálnych hodínok zn. CASIO v hodnote 40,- €, 2 ks pánskych náramkových hodínok nezistenej značky v hodnote 100,- €, 1 ks dámskych náramkových hodínok nezistenej značky v hodnote 30,- €, 2 ks mobilných telefónnych prístrojov zn. NOKIA nezisteného typu a výrobného čísla a IMEI v hodnote 80,- €, 1 ks náhrdelník presne nezistenej dĺžky a gramáže v hodnote 60,- €, 1 ks retiazky presne nezistenej dĺžky a gramáže

s prívieskom v hodnote 120,- €, 1 ks dámsky prsteň nezistenej gramáže v hodnote 20,- €, 1 ks kolekcie a to retiazka, príviesok a pár náušnic zn. Swarovsky v hodnote 100,- €, 1 ks príviesok zn. Swarovsky v hodnote 30,- €, 2 ks retiazok nezistenej dĺžky a gramáže v hodnote 60,- €, 1 ks konzoly Play Station II. Slim nezisteného výrobného čísla a 8 ks CD s rôznymi hrami v hodnote 60,- €, 1 ks gola sady v hodnote 80,- €, 2 sady vidlicových kľúčov v hodnote 30,- €, 1 sada torxových kľúčov v hodnote 40,- €, 1 ks striekacia pištoľ lakovacia v hodnote 200,- €, 1 ks športový ruksak zn. Bakmaster v hodnote 40,- €, 1 ks dioptrické okuliare s čiernym rámom zn. Tom Taylor s plastovým puzdrom s nápisom Tom Taylor šedej farby v hodnote 100,- €, 1 ks slnečné okuliare zn. Ray Ban čiernej farby v hodnote 105,- €, 1 ks športový ruksak zn. ADIDAS béžovej farby v hodnote 40,- €, následne vyšli z domu, nasadli do motorového vozidla Fiat Ducato a s vozidlom, ktoré šoféroval obžalovaný B. z miesta odišli, pričom poškodeným O. D. a Bc. J. D. spôsobili odcudzením škodu 813,- € a poškodením dverí škodu 457,03 €, pričom obžalovaný Z. D. sa skutku dopustil, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske č. 2T 196/2010 zo dňa 09.11.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.01.2011, odsúdený za prečin krádeže formou spolupáchatelstva podľa § 20 k § 212 ods. 1 Tr. zákona k trestu odňatia slobody 4 mesiace nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia;

2) dňa 18.08.2011 v čase od 09.30 hod. do 11.45 hod. v obci G. J., po predchádzajúcej vzájomnej dohode prišli na osobnom motorovom vozidle zn. Škoda Octavia Combi, e.č.: HC XXX AK k rodinnému domu č. XXX, pričom obžalovaný A. B. zostal vo vozidle a obžalovaný X. D. a A. O. preskočili plechovú bránu, následne prešli k rodinnému domu, kde rozrezali sito na vetracom okne pivnice, cez okno vnikli do priestoru rodinného domu, kde z prvej detskej izby odcudzili detské dioptrické okuliare s čierno - strieborným rámom, finančnú hotovosť vo výške 20,-€ a mobilný telefón zn. LG, nezisteného typu a z druhej detskej izby odcudzili 2 páry náušnic v tvare kruhov, 1 pár náušnic v tvare fazuliek a rôznu dámsku bižutériu, čím spôsobili poškodenému A. A. škodu vo výške 590,-€.

Boli za to odsúdení:

Obžalovaný A. B. pre skutok v bode 1) až 2) rozsudku podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. h/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný a spoločný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň zrušil vo vzťahu k obžalovanému 1/ A. B. výrok o treste rozsudku Okresného súdu Piešťany č.k. 2T/111/2011-2005 z 20.04.2015, právoplatný u obžalovaného A. B. dňa 29.05.2015, ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu u obžalovaného A. B., ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad;

Obžalovaný X. D. pre skutok v bode 1) až 2) rozsudku podľa § 194 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 37 písm. h/, m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný a spoločný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň zrušil vo vzťahu k obžalovanému X. D. výrok o treste rozsudku Okresného súdu Piešťany č.k. 2T/111/2011-2005 z 20.04.2015, právoplatného u obžalovaného A. B. dňa 29.05.2015, a u obžalovaného X. D. dňa 28.05.2015, ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu u obžalovaného X. D., ako aj výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Komárno č.k. 11T/85/2014-253 z 22.09.2015 právoplatný u obžalovaného X. D. dňa 10.10.2015, ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu u obžalovaného X. D., výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Galanta č.k. 2T/123/2013 -125 z 02.11.2015 právoplatný 05.10.2016 u obžalovaného X. D., ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu u obžalovaného X. D. ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad;

U obžalovaného Z. D. pre skutok v bode 1) rozsudku podľa § 44 Tr. zák. súd upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia uložený mu rozsudkom Okresného súdu Piešťany č.k. 2T 59/2012-804 z 05.12.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava č.k. 6To/27/2013-841 z 10.10.2013 a následne súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia uložený obžalovanému Z. D. rozsudkom Okresného súdu Galanta č.k. 3T/259/2011-473 zo 14.05.2014, právoplatným 19.06.2014 považoval za dostatočný na nápravu obžalovaného a ochranu spoločnosti.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por., súd obžalovaným A. B., X. D. a Z. D. uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s. Dostojevského rad 4, 815 74

Bratislava, IČO: 00 151 700, škodu vo výške 1270,03-€. Podľa § 287 ods. 2 Tr. por. súd poškodeného Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s. Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO: 00 151 700, odkázal so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. § 41 ods. 3 Tr. zák., súd poškodeného A. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. J. č. XXX s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote napadli odvolaním tak obžalovaní X. D. a A. B., ako aj prokurátor okresnej prokuratúry.

Obžalovaný X. D. svoje odvolanie písomne podané čo do výroku o treste a náhrade škody napadol z dôvodu, že trest mu uložený sa javí ako neprimerane vysoký. Navrhol, aby krajský súd rozsudok zrušil, uložil mu trest kratšieho trvania a poškodenú spoločnosť Allianz odkázal s nárokom na náhradu škody na civilné konanie.

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania okrem skutočností odcitovaných z rozsudku uviedol, že toto podáva čo do výroku o vine a treste v neprospech X., ako i proti konaniu, ktoré predchádzalo jeho vydaniu. Namietol, že súd neakceptoval návrh prokurátora prednesený na hlavnom pojednávaní, aby upozornil obžalovaných na možné prísnejšie posúdenie skutku aj podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. v spojení s § 138 písm. e/ Tr. zák. Rozsudok preto považuje za nezákonný, nakoľko nebola zmenená právna kvalifikácia skutku, následkom toho trest uložený obžalovanému je nezákonný, ukladaný pod dolnú hranicu trestnej sadzby a v rozpore so zásadami platnými pre ukládanie trestov. Súd tiež prihliadol na časový odstup od spáchania trestnej činnosti a skutočnosť, že sa obžalovaný X. D. k trestnej činnosti priznal. Trest uložený obžalovanému je neprimerane nízky, nezodpovedá všetkým hľadiskám na ukládanie trestov a nespĺňa atribúty ani generálnej, či individuálnej prevencie. Navrhol preto, aby krajský súd rozsudok zrušil, a vrátil vec na opätovné prejednanie a rozhodnutie súdu prvého stupňa.

Krajský súd Trenčín na verejnom zasadnutí konanom dňa 06.11.2018 uznesením sp.zn. 23To/88/2018 zamietol odvolania prokurátora a obžalovaných, pretože neboli dôvodné.

Na základe dovolania podaného obž. X. D. rozhodoval vo veci Najvyšší súd SR. Tento rozhodnutím sp.zn. 5Tdo/46/2019 zo dňa 12.09.2019 zrušil citované uznesenie Krajského súdu Trenčín, nakoľko týmto bol porušený zákon v neprospech obžalovaného X. D., zároveň rozhodol, že obžalovaný sa neberie do väzby a bude pokračovať vo výkone v inej trestnej veci mu nariadeného trestu odňatia slobody. Dôvodom zrušenia rozhodnutia Krajského súdu Trenčín bolo, že v čase konania verejného zasadnutia v neprítomnosti obžalovaného X. D. bol tento obžalovaný vo výkone väzby, o čom krajský súd nemal vedomosť. Obžalovaný nemal v konaní obhajcu, a preto neboli splnené podmienky výkonu verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti podľa § 293 Tr.por.

Krajský súd v Trenčíne sa preto po zrušení jeho uznesenia zo dňa 06.11.2018 vecou opätovne zaoberal na podklade odvolaní obžalovaného X. D. a prokurátora, podaných voči rozhodnutiu prvostupňového súdu zo dňa 10.04.2018. Rozsudok nadobudol právoplatnosť voči obžalovaným A. B. a Z. D..

Na verejnom zasadnutí vykonanom na žiadosť obžalovaného v jeho neprítomnosti jeho obhajca navrhol odvolaniu obžalovaného X. D. vyhovieť v celom rozsahu a odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť. Prokurátorka prítomná na verejnom zasadnutí na odvolaní podanom podriadeným prokurátorom zotrvala. Odvolanie obžalovaného D. navrhla ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť odvolaniami napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolania obžalovaného a prokurátora nie sú dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, odvolací súd nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. so súhlasom prokurátora prijal vyhlásenia obžalovaného X. D. o tom, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe. Preto u obžalovaného mohol byť odvolacím súdom preskúmaný iba výrok o treste a náhrade škody.

K vytýkaným chybám v odvolaní obžalovaného X. D. ohľadom nesprávnych výrokov o treste a náhrade škody je v prvom rade potrebné uviesť, že okolnosti vyhlásenia viny u obžalovaného X. D. viedli súd prvého stupňa k priznaniu mu dvoch poľahčujúcich okolností uvedených v ustanovení § 36 písm. l/, n/ Tr.zák.

To v konečnom dôsledku viedlo súd prvého stupňa k uloženiu trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby. Výmera trestu odňatia slobody na 2 roky u obž. X. D. síce všeobecne umožňuje aj povolenie podmieneného odkladu jeho výkonu. Pre správnosť záveru súdu prvého stupňa o nepodmienečnosti uloženého trestu odňatia slobody svedčí predovšetkým to, že na prevýchovu obžalovaného už bolo v minulosti vplývané nepodmienečnými trestami odňatia slobody, pričom výkon týchto trestov nevedol k „trvalejšej“ náprave obžalovaného.

Nie je preto možné vzhľadom na osobu obžalovaného X. D., ktorý bol v minulosti už niekoľko krát súdne trestaný a to aj na nepodmienečné tresty odňatia slobody, prevažne pre majetkovú, ale aj inú trestnú činnosť dospieť k záveru, že by na neho postačovalo pôsobiť „výhovrným“ trestom odňatia slobody s povolením podmieneného odkladu. Trest na dolnej hranici trestnej sadzby mu bol uložený z toho dôvodu, že súd u neho zohľadnil poľahčujúce okolnosti spočívajúce v priznaní a oľutovaní trestnej činnosti, ale aj v napomáhaní orgánom činným v trestnom konaní. V opačnom prípade by mu bol uložený trest oveľa prísnejší s poukazom na jeho predchádzajúci život.

Z takto rozvedených dôvodov, keď odvolací súd u obžalovaného X. D. nezistil v uloženom treste jeho neprimeranú miernosť tak, ako to pre zrušenie rozsudku vyžaduje ustanovenie § 321 ods. 1 písm. e/ Tr.por., preto odvolací súd odvolanie obžalovaného X. D. ako nedôvodné zamietol.

K vytýkaným chybám v odvolaní prokurátora ohľadom právnej kvalifikácie skutku odvolací súd uvádza nasledovné. Súd prvého stupňa za súhlasu prokurátora na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.03.2015 prijal vyhlásenie o vine X. D.. V súvislosti s dokazovaním vedeným ohľadom A. B. potom navrhol prokurátor zmenu právnej kvalifikácie skutku u všetkých obžalovaných podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. v spojení s § 138 písm. e/ Tr. zák. Takýto postup bol už však vylúčený, nakoľko od 01.08.2019 je účinná novela Trestného zákona, ktorá už znenie trestného činu krádeže podľa § 212 zmenila, pričom konanie obžalovaného už sa nedalo podradiť pod odsek 4 ako to pôvodne žiadal podľa vtedy platnej úpravy prokurátor, preto ním navrhovaný postup neprihádzal v súčasnosti do úvahy.

Ohľadom odvolacích námietok prokurátora týkajúcich sa výroku o treste obžalovaného X. D. odvolací súd uvádza, že trest na rozdiel od prokurátora považoval za primeraný a zákonný. Tu správne súd prvého stupňa zobral do úvahy nielen predchádzajúci život obžalovaného, čo premietol do toho, že trest ukladal ako nepodmienečný. Ale zohľadnil aj skutočnosť, že k spáchaniu skutkov došlo v roku 2011, pričom obžaloba bola na súd podaná dňa 19.05.2014 a súd rozhodol rozsudkom dňa 10.04.2018, teda temer sedem rokov po spáchaní skutkov. Aj tento časový odstup od spáchania skutkov po vyhlásenie rozhodnutia vo veci, je potrebné tiež zohľadniť pri výmere trestu obžalovanému, ako to správne súd prvého stupňa aj urobil. Zároveň takto mu uložený trest zodpovedá aj všetkým zásadám na ukladanie trestov uvedeným v ustanovení § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., ako aj zásadám individuálnej a generálnej prevencie, a je takýto plne spôsobilý zabezpečiť nápravu a prevýchovu obžalovaného. V neposlednom rade je potrebné vziať od úvahy aj ustanovenie § 391 ods. 2 Tr.por., podľa ktorého ak bolo napadnuté rozhodnutie zrušené len v dôsledku dovolania podaného v prospech obvineného, nemôže v novom konaní dôjsť ku zmene rozhodnutia v jeho neprospech.

Pokiaľ obžalovaný RF. D. v odvolaní napadol výrok o náhrade škody priznaný poškodenej organizácii, k tomuto je potrebné uviesť, že poškodená spoločnosť Allianz - Slovenská poisťovňa a.s. uplatnila svoj nárok na náhradu škody riadne a včas, t.j. do skončenia vyšetrovania. Preto jej správne a v súlade so zákonom súd prvého stupňa priznal nárok v rozsahu vyčíslenom aj odborným vyjadrením, a so zvyškom nároku ju odkázal na civilné konanie. Argumentom obžalovaného smerujúcim voči tomuto výroku rozsudku preto nebolo možné prisvedčiť.

S poukazom na všetky uvedené skutočnosti rozhodol krajský súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.